

Ganges, of gewoon een Durme

een dichter is een aanstichter
hij legt de brandstapel aan
de vlammen waaruit ooit
dit voorwerp zal verrijzen:
het uitgezuiverd woord

een formule die sloten
opent en rotsen splijt
en zeeën om over te steken
met een schare in zijn gevolg

hij moet vooropgaan
en liever zou hij
in het volk verdwijnen
een enkele keer naar voren
treden als een tolk

zijn plaats is halverwege
de wereld van de stenen
en de sferen van de geest

en hij laat de dieren spreken
- in de eerste der eeuwen
droeg hij een dierenhuid
en ze kwamen op zijn geuren
af, ze herkenden een gelijke

wat bleef over van dit
geheiligd woord: de dichters
spreken uit verveling
en een beetje opdat
een meisje wordt bekoord

en toch richt hij de stapel op
het pure vuur, de proef
die reinigt, het eindige
scheidt van wat eeuwig duurt

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society www.vbv.be/netwerk